

AIBINA

REVISTA POPULARĂ

Ăpare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	▲	P. Dulfu
G. Coșbuo		V. S. Moga
G-I.P.V. Năsturel		N. Nicolaescu
Gh. Adamescu		Gr. Teodossiu
I. Otescu	▼	C. C. Pop. Tașoă.

Al. Gruber
BUC.

Noua Parfumerie și Droguerie Medicinală TOMA BRĂTULESCU

București, calea Griviței No. 145 (lângă Gara de Nord). București.

Oferă onor. sale clientele parfumuri din cele mai renumite fabrici franceze, ruse, germane și engleze; pudre de orez, depilatoare și sapone alesc, briliantine, superbe colorante pentru păr, diferite loțiuni, apă de colonia, de lavande, de verveine și portugal, etc., ape și pomezi de quinquina parfumate, Capilarine, col-cream de la princesse și cosmetice igienice, piepțini fini, Odol, perii, paste pentru dinți, thermometre pentru baie și diferite feluri de bureți, glicerină, vasilină, lanolină și tot felul de articole pentru tualete.

Articole pentru menagiu, ca: ceaiuri, cafea și cacao în sămânță și pulbere, făină lactată Nestlé, culori vegetale, arome și esențe pentru liqueruri și limonade, romuri și cognacuri, esențe pentru conserve alimentare, Sifoane cu cari se prepară ape gazoase, alcool și sistematice mașine pentru spirt denaturat, ape minerale și diferite săruri pentru băi, cum și prafuri «Zackerlin», carboral, borax, acid boric, naftalină ieftină, bicarbonat de sodiu, salol și chinine, etc. Aniline și culori, aparate, accesorii și gata soluțiuni, băi, pentru fotografie. Uleiuri și grăsimi minerale, parafină, benzină și vasilină americană, terebentine, pensule, lacuri și culori pentru pictură, vopsele, ceară și sârmă pentru parchete, etc.

Diferite ierburi alese, rădăcini, scoarțe, frunze, flori și semințe pentru ceaiuri în și muștaruri, precum și felurite uleiuri vegetale și animale, ca : unt de cocos, de in, de ricin și amigdale și curat ulei din ficat de morun pentru cura de ieamnă, etc.

Multe specialități farmaceutice române, franceze și germane, precum: bugiile, balsamuri pentru viață, capsule, cataplasme, coaltare, crayoane, ceaiuri, drageie, elixire, emulsiuni uleioase, emplastre, glicerofosfate, globule, granule, injecțiuni, ovule, paste, pastile, perle, pilule, prafuri, săruri, supositorii, soluțiuni, siropuri și vinuri medicamentoase care, prin rolul ce îndeplinesc unele de a fi atiseptice și desinfectante iar altele nutritive și întăritoare, sunt preparate cu scopul de a fi întrebuițate la vindecarea suferinzilor cărora să le redea sănătatea, forța și energia și de a le fi reconstituante ale sistemului nervos îndepărtându-le cu totul anemia și slăbiciunea generală.

Bogat asortiment de cauciucărle și pansamente cum instrumente și accesorii de resortul Farmaciei, Obstetriciei și Chirurgiei, Opticei și Dentisticii. ca : vată și tifoane, guthapercha și mușamale impermeabile, tuburi de cauciuc, canule, injectoare și sistematice irigatoare pentru Moașe și Lehuse, pompe trage-lapte și biberone, ploști și lighiane de porțelan, specule, ață de mătase și ace, siringi, sonde, aparate inhalatoare, bandage și cercuri herniare, corsete elastice pentru doamne și ciorapi pentru varice, tuburi stomachale, pulversitoare și vaporisatoare, preservative, suspensoare, thermometre maxime cum și alte utensile și accesorii de sticlă, aluminiu, platină, faianță și porcelan, ochelari, foarfeci și clești, etc.

La cerere, expediază în orice parte a Țării, contra ramburs, prompt și cu prețurile cele mai ieftine, ori și ce fel de mărfuri din această branșă.

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin, pe an lei 8
 „ „ „ 6 luni „ 3 | Un număr . . . . . 15 bani
 Pentru anunțurile 1 leu linia. Mica publicitate, 5 bani cuvântul,
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL:

Redacțiunea, 10 Maiu. — *I. Kalinderu*, Cuvântare în ședința Academiei dela 18 Aprilie 1907. — *M. Sadoveanu*, Văraticul. — *N. Rădulescu-Niger*, Vorba bună (poezie). — *Nicolaescu și Stoinescu*, Stup fără matcă. — *A. Ioana Darc*. — *V. S. Moga*, Lucrările agricole în luna Maiu: Urzica, Porumbul, Hrișca, Rapița, Lucerna, Pomii, Podgorii, Albine, Gândecl de mătase. — *R.*, Orașul Crușova din Turcia. — *Cronica săptămânii*. — *Informațiuni*.

Notițe: Societatea Tibișoiu. — Starea semănturilor.

Pagina glumeață: Vorbe de clacă. — La hirt. — Copilul nemulțumit. — Tot bietelo soacere.

Ilustrațiuni: Majestatea Sa Regina României; — Majestatea Sa Regele României. — Intrarea Mănăstirii Văraticul. — Ioana Darc. — Orașul Crușova din Turcia.

10 MAIU

Megreșit, în anul acesta ziua de 10 Maiu ne găsește într-o stare sufletească neobișnuită. După nenorocirea care a sguduit adânc liniștea țării, orice Român cu dor de patria sa privește cu îngrijorare evenimentele ce se desfășoară ca să vadă reîntemeindu-se din ce în ce mai puternic încrederea și dragostea între toți fiii neamului.

Orașenii ca și sătenii trebuie să știe că siguranța și buna lor stare atârnă nu numai de silințele ce fiecare își va da pentru bunul mers al afacerilor sale particulare, ci și de chipul cum fiecare se va gândi la interesele obștești. Mersul temeinic și sigur al statului va fi cheazășia liniștei și păcii fiecăruia în particular.

Pentru această idee, ziua de 10 Maiu este bine venită spre a da prilej tuturor nu numai să serbeze amintirea unor momente înălțătoare din trecut, ci încă să vadă datoria lor prezentă și viitoare.

Majestatea Sa Regina României.

Majestatea Sa Regele României.

Zi a întemeierii Domniei principelui Carol, zi a proclamării neatârării noastre, zi a încoronării primului nostru Rege, ziua de 10 Maiu este un program întreg de activitate națională.

Pentru ca aceste fapte să se fi putut îndeplini, a fost nevoie de lupte grele și de jertfe de tot felul. Părinții noștri și-au făcut datoria. Dar străduințele lor nu pot fi pentru noi ca economiile unui părinte strângător pe cari un fiu nepăsător să le risipească. Generația de azi e silită să fie la înălțimea generațiilor trecute și moștenirea lăsată de ele nu numai cată să fie păzită neatinsă, dar încă să fie crescută.

Când M. S. Regele a hotărît să pună ca deviză a ordinului «Coroanei României» aceste cuvinte *Prin noi înșine*, El a voit să spună pe de o parte că așa a putut poporul român să treacă prin atâtea valuri de nevoi ce s'au abătut peste capul lui, dar pe de alta a țintit să dea pentru viitor această îndrumare că și de acum înainte numai *prin noi înșine* vom putea să trăim și să propășim.

Să serbăm dar și anul acesta ziua de 10 Maiu.

Dacă în 1906 am sărbătorit-o cu bucurie și veselie, acum s'o prăznuim cu pietate ca pe o zi sfântă.

De trei ori sfântă zi, căci ea însemnează statornicia față de nesiguranța trecutului, însemnează ridicarea încrederii în sine a poporului după două veacuri de umilință, însemnează intrarea în mijlocul statelor civilizate ale Europei.

Să ne îndreptăm deci cu toții privirile la Acela care întrupează aceste fapte în persoana Sa și înconjurând tronul cu dragostea noastră, să ne legăm a închină țării toată munca și silințele noastre. Iar dacă răni adânci s'au arătat în trupul nostru social, să fim noi în de noi medicul care le vindecă și în puterea noastră de viață, în înțelepciunea și buna chibzuință a tuturor să găsim nu numai leacul uitării, dar și balsamul întăririi viitoare.

Redacțiunea.

— Adu-ți aminte de pâinea și sarea ce ai mâncat dela cel ce te-a ajutat și nu o uită în veci.

Cuvântarea d-lui Ion Kalinderu, președinte al Academiei Române, în
ședința solemnă dela 18 Aprilie 1907.

Onorați Colegi,

E prima dată când suntem chemați a proclama premiile în ședința publică solemnă.

Aceasta o facem potrivit articolului 17 din noul regulament, care prevede ca odată cu proclamarea premiilor acordate, să se citească în ședință și rapoartele speciale asupra tuturor operelor premiate.

Proclamarea premiilor în acest mod nu e o inovațiune, căci a existat și în vechile dispozițiuni. Ea ființează de multă vreme la instituțiile analoge din alte părți, și are de scop să dea o solemnitate decernării recompenselor și un imbold mai mult la izbândă mai departe.

Aflându-mă la sfârșitul misiunii mele de președinte, simt în momentele acestea un sentiment de regret, ca să nu zic de tristețe, sentimentul despărțirii de o sarcină scumpă inimii, pe care l-au simțit toți colegii ce au avut parte să ocupe scaunul prezidențial în această incintă.

Am însă mângâierea că mi-a fost dat să prezidez în anul jubilar, în care țara întreagă s'a bucurat de împlinirea a 40 de ani de domnie fericită și rodnică a M. S. Regelui. La aceste serbări naționale, Academia a luat parte cu toată însuflețirea ce i-o dau sentimentele sale pentru Suveran și Dinastie, într'un an, când împliniă și ea patru decenii de activitate pe ogorul culturii române.

Asemenea mă bucur că pot prezida ședința de azi, și că trei ani de-a rândul am avut onoare să conduc întrunirile și lucrările Academiei, care e călăuzită numai de dorința de a servi cât mai bine patria.

În acest răstimp am avut fericitul prilej să pot pătrunde toată activitatea noastră, atât de variată și privitoare la întreaga viață românească: literară, științifică și artistică. Am mai putut să mă încredințez, mai mult decât o puteam face ca simplu membru, că Academia contribuie atât direct la progresul nostru cultural, cât și indirect, prin premiile ce acordă în fiecare an, ca și prin publicarea, în Anale sau în cărți deosebite, a lucrărilor erudiților și tinerilor noștri talentați.

Prin exemplul ce dă, prin tendința ce caută să imprime unei munci intelectuale, îndreptată numai spre adevăr, spre frumos și spre tot ce este folositor, Academia pune temelia dezvoltării noastre viitoare și își face din plin chemarea ei.

Astfel îndrumată și susținută fără șovăire, activitatea noastră corespunde năzuinței naționale și dorinței generoșilor testatori și donatori, care ne-au lăsat avutul lor pentru înălțarea literelor și științelor române.

Ea corespunde neîndoios și intențiunilor Înaltului nostru Protector și Președinte onorar, M. S. Regelui, care ne-a învrednicit în

nenumătate rânduri cu sprijinul Său și ne-a cinstit fără încetare cu colaborarea și cu luminatele Sale îndemnuri.

Pentru înalta bunavoință la care ne-a făcut părtași, îmi permit a transmite Maiestatei Sale adâncă noastră recunoștință, împreună cu urările cele mai vii, ca Pronia să reverse încă mulți, mulți ani, binefacerile sale asupra M. S. Regelui, asupra M. S. Reginei, asupra întegei noastre Familii Domnitoare!

În ziua când proclamăm premiile, eare provin în mare parte din daruri, cuvine-se să ne purtăm gândul către binefăcătorii cari le-au urzit, către aceia care pătrunși de datoriile lor, ca oamenii și ca buni Români, au închinat parte, sau poate chiar tot rodul muncii lor, Academiei Române, cea d'întăiu și mai înaltă instituție de cultură română!

Fie-le dar memoria binecuvântată acum și totdeauna! Fie ca cei din timpul de față, ca și cei viitori, să se încălzească de nobilele lor sentimente!

Iar ca vrednică recunoștință, fie ca cei cari primesc premiile să le privească mai mult ca un îndemn la continuarea studiilor cu și mai multă dragoste de adevăr și de lumină, spre mărirea țării, spre desăvârșirea binelui general!

Asemenea fac urări ca cei laureați să servească altora de pildă, iar cei cari n'au putut izbuti să nu se descurajeze, căci o ne-izbândă poate înviora puterile tot atât de mult ca și o victorie!

Onorați Colegi,

Înainte de a trece la enunțarea premiilor, țin să amintesc că decernarea lor s'a făcut pentru întâia dată conform dispozițiilor din noul regulament. După acestea, premiile Eliade-Rădulescu, Lazăr și Adamachi se acordă deadreptul de către Secțiunile respective, iar celelalte de plen, care votează asupra lucrărilor propuse de secțiuni.

În anul acesta am încuviințat următoarele premii:

1) Premiul Eliade-Rădulescu, de 5.000 lei, pentru o scriere de literatură sau de filologie, care se va judeca mai meritorie dintre cele publicate dela 1 Noemvrie 1904 până la 31 Octomvrie 1906.

2) Premiul Adamachi, de 5.000 lei, divizibil, pentru scrieri istorice, economice, juridice, filozofice, apărute dela 1 Noemvrie 1905 până la 31 Octomvrie 1906.

3) Premiul Asociațiunei Craiovene pentru dezvoltarea învățământului public, de 1.500 lei, destinat celei mai bune cărți didactice în limba română, dintre cele tipărite dela 1 Noemvrie 1902 până la 31 Octomvrie 1906.

A mai fost premial Năsturel, de 4.000 lei, pentru orice carte scrisă în limba română, cu conținut de orice natură, care se va judeca mai meritorie printre cele publicate dela 1 Noemvrie 1905 până la 31 Octomvrie 1906.

La acest premiu s'au prezentat 38 de scrieri, cari s'au distribuit spre cercetare Secțiunilor, după cuprinsul lor. Fiecare Secțiune a recomandat apoi plenului câte o operă care a găsit-o mai meritorie, dar la votare n'a întrunit nici una majoritatea de voturi prevăzute de Statute, așa că premiul a trebuit să se capitalizeze.

Am fost cei d'întăiu care am regretat aceasta foarte mult; și

pentru ca pe viitor Academia să nu se mai găsească într'o asemenea situațiune, plenul a schimbat regulamentul în sensul că s'a instituit o comisiune specială, compusă din câte 4 membri de fiecare Secțiune, care să examineze lucrările și să decidă, atât asupra premiului Năsturel, cât și al Asociațiunii Craiovene.

În acest chip s'a luat plenului hotărârea definitivă și s'a dat comisiunii, care fiind alcătuită într'un număr mai mic de membri, e în măsură să cunoască mai de aproape valoarea cărților prezentate.

Iată acum și numărul operelor intrate la celelalte premii și numele celei căreia s'a dat fiecare din ele.

La premiul Eliade-Rădulescu, au concurat 16 scrieri, dintre cari Secțiunea literară a ales *Etymologisches Wörterbuch der rumänischen Sprache. Lateinisches Element* de Dr. Sextil Pușcariu, profesor la Universitatea din Cernăuți.

În acest *Dicționar etimologic al limbei române*, care tractează despre *elementul latin*, cu considerațiuni la toate limbele române, se ține seamă de etimologiile merituosului învățat Cihac, publicate acum 37 de ani, precum și de îndreptările ce li s'au adus de filologii cari i-au urmat. Lucrarea e întocmită după noile progrese făcute de știința filologiei române, și în special a celei românești. Ea ne înfățișează pe autor ca specialist, așaț după cum e privit de fruntașul de azi al filologiei române, colegul nostru onorar d. W. Mayer-Lübke, ca și ceilalți româniști: d-nii H. Schuhradt, M. Bartoli, G. Weigand, Sandfeld-Jensen, cari au publicat recenziuni elogioase asupra operei ce am premiat.

Înainte, d. Pușcariu s'a ocupat serios de etimologia română, luminând origina multor cuvinte din limba noastră, iar de un timp încoace s'a ridicat în regiunile înalte ale studiilor filologiei române. Această a făcut pe Academie să-l aleagă acum doi ani membru corespondent, și, de curând, să recurgă la d-sa pentru întocmirea Marelui dicționar al limbii române.

Secțiunea literară având în vedere valoarea operei prezentate, cât și de calitățile științifice ale d-lui Pușcariu, dela care așteptăm și alte lucrări de seamă, i-a acordat acest premiu.

Premiul Adamachi, divizibil, s'a decernat precum urmează:

2.000 de lei d-lui Pompiliu Eliade pentru *Histoire de l'Esprit public en Roumanie au dix-neuvième siècle. Tome premier: L'occupation turque et les premiers Princes indigènes, 1821 — 1828.*

1.000 de lei d-lui Dr. M. Câmpeanu, pentru *Încercarea de psihologie militară, individuală, și colectivă.*

1.000 de lei d-lui Vespasian Erbiceanu, pentru *Tendențele noi în drept. Studii de drept civil și penal.*

500 de lei d-lui D. F. Caiian, pentru *Istoricul orașului Focșani.*

500 de lei d-lui Stoica Nicolaescu, pentru *Documente slavo-române cu privire la relațiile țării Românești și Moldovei cu Ardealul în secolul XV și XVI.*

Lucrarea d-lui Eliade *L'histoire de Esprit public en Roumanie eu dix-neuvième siècle*, tomul întâiu prezentat la premiu, se ocupă de spiritul public în țara noastră în epoca dela 1821 la 1828.

Autorul înțelegând sub acest termin viața publică intelectuală, morală, cum și literatura, a studiat negreșit, pe lângă influența franceză — despre care scrisese înainte o lucrare tot așa de meritorie — și influențele: grecească, rusească și austriacă, cari au contribuit după timpuri, la formarea spiritului public la noi.

În prima parte se ocupă cu situațiunea generală a țării, ca: siguranță înăuntru, epidemii, și cu domniile lui Gr. Ghica în Muntenia și a lui Ion Sturdza în Moldova, pe cari le pune chiar paralel, arătând, cu deosebire de alți istorici, că Ion Sturdza nu eră din vechia familie moldovenească și că a fost un Domnitor mult mai bun, decât se admite în genere.

Tratează apoi despre venirea Turcilor, despre dominațiunea consulului rusesc în Principate, despre partidele politice și rezumă epoca dela 1821 la 1828 din punct de vedere al ideilor, ca pe una din cele mai agitate, și cel puțin tot atât de interesantă, ca a domniilor fanariote. Despre Regulamentul Organic zice că el conține dorințe adesea formulate de Români.

În partea a doua înfățișează pe boierul Constantin Radovici de Golești, ca tip de român de tranzițiune, analizând relațiunea lui de călătorie. Vorbește apoi de tinerii cari au făcut studii în apus, iar capitolul din urmă e consacrat limbii și literaturii noastre.

Ca concluzie, autorul zice că în România secolul al 18-lea este istoria unei boli grave, iar al 19-lea a unei coalescențe încete. Aceasta rămâne însă să se vadă mai târziu, deoarece e o concluzie a lucrării întregi, nu numai a materiei din primul volum.

În așteptare ca d-l Eliade, care e profesor universitar și dezvoltă o activitate literară deosebită, să dea și celelalte tomuri din lucrarea ce și-a propus să scrie, Academia i-a decernat cea mai mare parte din premiu.

(Sfârșitul în numărul viitor).

VARATICUL.

De la ceasurile trei și jumătate pornim cu piciorul, iar peste munte, la Varatic. Prin liniștea și căldura zilei o apucăm pe un drum nou, abia acum desfundat, tăiat în hățisuri. Trecem peste nenumărate poduri, cu lemnul proaspăt încă tăiat cu toporul din preajmă; trecem printre rariști, prin poeni; ici colo câte un izvor lunecă repede printre erburi; și noi suim printre adânci singurătăți.

Spre asfințit, din când în când, din luminișuri, se lămuresc, sub streășina cerului valuri de munți: cresc în piscuri îndrăznețe, se coboară în unde moi; prăpăstiile închid par că lacuri de umbră albastră, peste care un abur ușor plutește; munți peste munți cresc, se depărtează tot mai șterși, se infundă în taina zării, acolo unde și soarele lunecă, tras ca de nevăzute puteri.

Iar la răsărit, din când în când, din ochiuri de poeni, se

zărește pe piscu-i sălbatec, departe, ruina cetății Neamțului. Cuibul acesta sur al bătrânilor războinici se vede de pretutindeni, de pe toată cununa munților care împresură valea Moldovei. Dispare întâiu, multă vreme n'o vezi, apoi deodată zimții ei ciudați se zugrăvesc în fund, în răsărit. Par'că te urmărește, neconținut tresare înaintea ta ca un semn al vremurilor vechi.

Suim încet, osteniți. Din când în când câte-o mierlă trece drumul dintr'un tufiș în altul, fâlfâind ușurel, la fața pământului. La un popas scurt, dintr'un desiș din vale, vine până la noi un huruit dulce, înăbușit de turturică.

În urmă, pe Agapia, se adună nouri; se învălmășesc rotocoale, se întunecă par'că de mânie. Tunetul murmură moale, răsunând ca o căruță la poduri, zăpușala crește; suim și coborim pe drumul cotit, pe de-asupra văilor îmbrăcate în întunecos veștmânt de brazi. Printr'un ochiu de poiană, zărim turnurile Varaticului. Dispar multă vreme, pe urmă iar le zărim. Mai avem încă drum destul.

Coborîm, apoi, prin albie de pârâu, cu pas încet pătrundem în sat, și dintr'odată sunt izbit de marea tăcere a uliței, de marea curățenie a caselor cu cerdacuri nalte, vopsite vânt deschis. Grădiniți de trandafiri le împresoară; și e o grijă așa de migăloasă în toate, par'că ar fi o întrecere neconținută. Maici, unele bătrâne, cu fețele liniștite, altele tinere, care te privesc în treacăt, cercetător, ca orice femei curioase, trec drumul.

Ca și la Agapia, biserica cu rândul de chilii din jur s'au clădit din nou, acum, de curând. Clădiri nouă am văzut cât lumea, și n'am nici-o dorință să le cercetez cu deamănuntul și pe acestea.

Sunetul clopotului se împrăștie dulce în sfârșitul liniștit al zilei. Apoi tace. Și peste sat se întinde tăcere mai mare, și peste sat, și 'n muntele încărcat de brazi sumbri, cari se ridică drept de-asupra bisericii în roșeața asfințitului.

Pe o jumătate de ceas intrăm în casa maicei Conta, sora scriitorului, o femeie cu trăsături energice, frumoasă odinioară, foarte pătrunzătoare și inteligentă acum.

Cu ochi ascuțiți ne privește; se tângue că e bolnavă; apoi, din vorbă în vorbă, suferința pare a-i trece, și începe a vorbi mult, mult și repede despre lucruri felurite. Pentru toate întrebările are un răspuns, la toate împrejurările

găsește o eșire. Pare închisă într'un fel de bătrânească și solidă filosofie practică.

Unde a învățat atâtea lucruri maica? unde-a învățat a cunoaște lumea? De mică copilă aici a crescut, în mânăstire adecă, a învățat puțină carte pe care o putea învăța. Viața lumească n'a dus.

«Ba nu, ba nu, răspunde maica Conta; și aici se învață... Toate le înțelegi din cunoașterea oamenilor și a necazurilor lor... Înțelegerea asta și aici o poți câștiga, căci aici, vara, lume de pe lume, felurită lume vine și se îngrămădește în jurul mânăstirii... Doar nu degeaba-i zice Văratifului *Colț de Paris*...»

Ba mai degrabă s'ar putea zice Văratifului: Încă un vis pierdut!

*

Când pornim spre Băltățești, soarele asfințește. Pășim încet printr'o minunată alee de cireși, apoi apucăm la dreapta peste câmp, prin fânețe înflorite, învăluți de mirezme calde. Văratiful rămâne în urmă, cu ușoare zgomote care pătrund limpede în câmpie prin tăcerea amurgului, în pâclă ușoară, sub curgerea negrilor brazi ai muntelui. Căsuțele răsar albe din frunzișurile grădinilor, par'că ar zâmbi inserării.

Prin fânețele bogate, suim la deal și dulcele miros al florilor ne pătrunde până în suflet. Greeri nenumărați țărâe domol, lung, răsunător. Ici-colo cristeii se chiamă, cârâind înăbușit pe sub pletele erburilor.

Pe deal, deasupra satului Valea-Seacă, ne întâlnim cu un ciobănel cu fața rumenă, cu ochi vioi, care unește în cârd vre-o douăzeci de oi cu o surioară a lui, micuță. Fluera numai din buze, își îngroașă glasul, și tot pocnește în pământ cu un toiag mai mare decât el.

«Ale cui sunt oile acestea, măi ciobane?»

— Apoi a lui Vasile-a-Moșneagului...

— Cum te chiamă?

— Ion.

— Carte ai învățat?

— Da, am învățat, da' numai vre-o cinci clase.

— Bravo! atunci ai isprăvit toată școala. Și ce ești tu la oilea astea? Cioban ori strungăraș?

— Eu is și cioban, și strungăraș: eu duc toată regula!

— Tu ții răfușul.. Vra să zică ai și răbuș...

— Cum nu, am, da' l-am uitat pe-o zare de deal...»

Răspunde fără sfială și toarte limpede. Din când în când își indeamnă oile: Brrr! și flueră scurt ridicând bățul lung. Vorbește așa, zâmbind și privind în altă parte: înțelege el că asta-i așa, numai vorbă de clacă!

«Da oi ai tu, măi ciobane?»

— Apoi am... că oile astea-s a noastre toate...

— Vra să zică tu ești feciorul lui Vasile-a Moșneagului...

— Apoi da, cam așa...

— Da' frați mai ai?»

Intrarea mănăstirii Văratecul (înainte de incendiu).

— Am. Iaca țâncu ăsta de soră; după aceea am frați mai mari, și mai mărunței...

— Da de eșit la joc ai eșit?»

— Hei! încă nu, încă n'am șaisprezece ani...

— Da altfel ai învățat tu a jucă și a chiui prin prundurile astea...

— Cum nu? Par'că n'am auzit eu cântând așa, câte-o horă hoțescă?...

Dă o raită înapoi, face ocolul cârdului, strigând cu glas când răsunător, când innăbușit din gâtlej, apoi se zvârle sprinten în bătă, ne-ajunge din urmă, își dă căciula pe ceafă și ne zâmbește ca și cum ar zice că nici nu i pasă, lumea asta, cât se vede, e toată împărăția lui!

«Noi mergem spre Băltățești, zic eu; cunoști tu pe popa de-acolo?

— Cum nu? Acolo-i popă părintele Gavril Enăchescu...

— Bătrân tare e?

— Ba nu, nu-i tocma bătrân...

— Cum nu-i bătrân?

— Apoi nici nu i-a crescut barba!

— Ce spui! popă fără barbă se poate?

— Dă, — așa, câte-o leacă, tot i-au dat niște cioturi...»

Trecu un răstimp. Tovarășul meu îl întrebă:

«Bre Ionică, trebuie să știi tu pe omul cel cu copii mulți, din Topolița...

— Pe Ion Bălan?, cum să nu-l știu... Cel cu douăzeci de feciori... Știu, cum nu!...

— Oare, bre, să fie toți ai lui Ion Bălan, cei douăzeci de feciori?

— Eu știu? Poate să se mai fi rătăcit și sămânță de prin sat, că nu prea seamănă unul cu altul...

— Așa?

— D'apoi cum!...»

Își scutură căciula în cap cu un rîs potolit și-și îndeamnă la vale oile, în vatra satului. După ce ne despărțim de el, urcăm iar la deal printre grădini omenești și ne oprim ca să răsufăm într'un pâlci de mesteacăn.

Focuri ard ici colo, în sat, prin ogrăzi. Amestecuri de glasuri s'aud de jos foarte lămurit. Câte-un răstimp, câinii latră întărâtați pe la porți. Glasuri îi alungă: Hi, javră! — Un strigăt de femeie tresare, cântând par'că o chemare:

«Mărioară hăi!... Mărioară...»

Răsunetul trece, răsună prelung pe vale. În inserarea

caldă, se face tăcere. Intunerecul s'a întins pretutindeni; numai în pâlcul nostru de mesteacăni, drepți ca făclii de ceară albă, parcă a rămas o urmă de lumină blândă.

Mihail Sadoveanu.

VORBA BUNĂ.

Vorba bună se afundă
Când nu-i minte s'o pătrundă.
Vorba rea plutește 'n undă.

De-a simți-o 'n el, grăbească
Intr'o clipă s'o plivească,
Nu să stea să-l amăgească.

Vorba rea, sămânță vie,
Trece 'n sbor și nu se știe
Când s'a prins și iese 'n glie;

Că, te uită : amăgirea
Plămădește răzvrătirea,
Strică toată rânduirea !

E vicleană, e ușoară,
Trece iute, se strecoară,
Crește deasă și omoară.

Vorba bună e povață,
Cele de bun rost învață,
Indreptează și dă viață.

Dar plugarul de ce are
Minte pentru răspicare
Și unelte ce-l fac tare !

Vorba bună-i potrivire :
Pune tainicile fire
Intre sat și Stăpânire,

Cu unelte să muncească,
Cu mintea să chibzuiască
Toată viața-i plugărească !

Intre Curți și între sate.
Cu 'nvoeli după dreptate
Spornic pentru toți legate.

Dacă vorba rea îi vine,
S'o gândească bine, bine,
Ca de el să nu s'anine;

Vorba bună de-acum fie
Tuturora temelie
De bun rost și de frăție !

N. Rădulescu-Niger.

Societatea Tibișoiu.

Societatea Tibișoiu a organizat în București în sala Liedertafel, o serbare cu ocazia împărțirii de îmbrăcăminte și ajutoare copiilor săraci ai societății.

Serbara s'a terminat la orele 5, copiii plecând veseli pe la casele lor și aducând mulțumiri generoaselor doamne din societate, cari prin bunăvoința lor îndulcesc suferințele micilor copii.

Primul copil ajutat de societate în anul 1884 se numia «Tibișoiu» de unde și-a și luat numele societatea.

Societatea numără astăzi peste 300 elevi săraci dela școlile publice, cari sunt sub îngrijirea sa.

STUP FĂRA MATCĂ (BEZMETIC).

Sieirea mătcii la un stup aduce în câteva luni, ba chiar în câteva săptămâni, pierderea roiului, dacă nu se ia în pripă măsuri de îndreptare.

Pricinile pieirii mătcii. Pieirea mătcii se întâmplă din multe pricini. Matca trăește dela trei până la cinci ani și moare de bătrânețe ori de boală. Acestea sunt pricinile firești, care pot aduce în timpul iernatului pierderea a 3—4 măci la suta de stupi; dar în curgerea verii o mulțime de alte pricini se pot ivi. Cercetarea de primăvară făcută de timpuriu, când albinele nu și-au început lucrările poate fi o pricină.

Matca e ucisă chiar de albinele sale, care se înfurie într'atăta de această stricare a liniștii, încât fără să-și mai dea seama de ceea ce fac, îșiucid matca.

Alteori, matca înspăimântată fuge departe de grămada de albine, în părțile reci al stupului, unde înghiață și moare. Unii stupii devin bezmetici în timpul roitului. Matca tânără ieșită să se împreune cu un trântor se rătăcește, își găsește moartea în văzduh, ori nimerește la întoarcere într'un stup strein, unde viața nu-i e niciodată cruțată. De asemenea în timpul cercetărilor, ea poate fi prinsă între rame și peroșii uleiului și ucisă sau betejită. La stupii cu faguri mișcători, aceasta se întâmplă mai des decât la ceilalți stupi.

Tot astfel, în cercetările lungi, mai ales după ce s'au trecut florile cu miere, matca poate cădea jertfă a hoțelor. Aproximativ prea mare dintre stupi e de multe ori o pricină a pieirii mătcilor, mai cu seamă, când stupii sau cel puțin urdinișele lor nu sunt vopsite cu culori care să-i deosebească bine unii de alții. Atunci nu numai mătcile tinere, dar chiar și albinele se pot înșelă, intrând în stupi streini, iar dacă sunt în număr mare,ucid matca pe care n'o cunosc. Un stupar învățat mărturisește că așezând stupii la 2 metri depărtare unul de altul, în timp de 12 ani, n'a suferit nici o pierdere de matcă, la 30 de stupi.

Semnele după care se cunoaște stupul bezmetic. Stupii bezmetici se cunosc fără a-i cerceta înăuntru, după mai multe semne, care nu pot înșelă niciodată pe un stupar încercat.

În timpul iernatului aceste semne nu se vădesc decât dela cele dintâi ieșiri ale albinelor și durează câteva zile. De regulă, la noi ouatul mătcilor începe pe la jumătatea lui Februarie, după ce albinele au putut să iasă odată afară și au făcut curățenie și rândueală în stup. În zilele frumoase ce urmează, se văd la unii stupi ieșind pe la amiază, albine cu sbor viu. Albinele se duc de bună seamă după apă, căci

de cules nu poate fi încă vorba. Stupii la care observăm aceasta, au matcă. Mătcile lor trebuie să fie cele mai tinere, fiindcă sunt cele mai zorite să înceapă ouatul.

Urmăm astfel mai multe zile frumoase a lua seama la ieșirea albinelor. Din toți stupii, vor rămâne 2—3 care nu dau nici un semn de viață. Aceștia trebuie să ne deștepte bănu-eala. Să ciocănim la un asemenea stup și să ascultăm. Un bâzâit slab, ascuțit și plângător începe. El se prelungește mai multe minute și din ce în ce se întărește. Pare că albinele își plâng moartea mătcii care va aduce pieirea roiului. La stupii cu matcă, bâzâitul e gros; începe dintr'odată cu putere și încetează într'o clipă. În cea dintâiu zi frumoasă, cu o căldură de cel puțin 10 grade la umbră, cercetează stupul bănuit. Dela cele dintâiu pufnituri de fum, bâzâitul plângător reîncepe. Albinele stau împrăștiate, în loc să fie strânse pe câțiva faguri. Înăuntru găsim adesea începuturi de botci pentru creșterea mătcilor, dar nici o urmă de ouă sau de puet.

În vremea de lucru semnele văduviei se arată îndată după pieirea mătcii. Spre seară ele sunt mai ușor de observat. Albinele sunt în fierbere, aleargă încoace și încolo dinaintea urdinișului; intră și ies în neastâmpăr. În aceste cutreierări își caută matca neliniștite, cu toate că unele i-au aruncat leșul afară. Caută înaintea urdinișului și de multe ori îl vei găsi. Această fierbere se potolește încetul cu încetul și în câțeva zile stupul intră în liniște. Atunci nu mai rămâne alt semn de cunoaștere de afară a stupului bezmetic decât lipsa de hărnicie a albinelor și puțină păstură ce o aduc, fiindcă n'au puet de hrănit. Din când în când câte o lucrătoare iese și în loc să o vedem îndreptându-se zorită spre câmpie, se învâртеște împrejurul stupului, fără să se hotărască încotro să se îndrepte. Altă lucrătoare care vine dela cules pare că se codește a intra înăuntru. Câte una, încărcate cu păstură intră în stup, dar iese fără să-și lase povara înăuntru. Ieșirile și intrările încetează de vreme. Pe când la alți stupi cu matcă, vezi albine la urdiniș bătând din aripi, ori făcând strajă, la cel bezmetic urdinișul e gol. Toamna nu-și nimește trântori. Stupul bezmetic e nenorocirea stupinii, fiindcă se lasă pradă furțișagului și găselniților, fără a încerca să se apere.

Cercetând în năuntru, nu găsim ouă și puet, sau găsim numai puet de trântori.

Lucrătoare ouătoare. Puetul de trântori e făcut de câteva lucrătoare, care în dorința de a nu lăsa roiul să se piardă, se silesc a ouă și a face prăsilă de lucrătoare. Străduința lor rămâne zadarnică, fiindcă ouăle lor nu sunt rodnice. Din ele nu ies decât trântori.

Acești trântori sunt mai mici decât trântorii din matcă ade-vărată, dar sunt destoinici de a face rodnică o matcă. Cum

capătă aceste lucrătoare puțința de a ouă nu se știe; dar e dovedit că ele se ivesc în orice stup care și-a pierdut mai de mult matca și n'au mijloc de a-și face alta. Și nu numai una singură se silește să împlinească îndatoririle mătci, ci mai multe odată. Într'un stup bezmetic se ivesc 20—30 lucrătoare care ouă. Ele nu se deosebesc de celelalte lucrătoare prin înfățișare; nu merg însă nici odată la cules și dacă strămutăm dinadins stupul bezmetic din loc, ele nu-i mai găsesc urma. Celelalte albine nu le dau ascultarea și respectul ce-l arată mătci. Când însă numai una singură ouă, albinele o îngrijesc ca pe o adevărată matcă. Puterea lor de a ouă durează numai o lună. Ouăle puse de ele în faguri se cunosc după aceea, că sunt împrăștiate fără rânduială; iar în unele căsuțe pun câte 2, 3, ba chiar 6 ouă. Uneori albinele clădesc botci, în cari încearcă a crește o matcă; dar din ele nu iese nimica, fiindcă puiul de trântor nu poate trăi cu hrană pregătită pentru mătci. Pare că înțeleg, sărmane, că stupul nu merge cum ar dori ele, și se acată, ca cel ce se înecă, de un paiu.

Unii stupari cred că aceste albine își dătoresc puterea lor de a ouă împrejurării că au crescut în căsuțele din apropierea unei botci și s'au împărțit și ele din hrana pregătită puiului de matcă. Ori de câte ori stuparul nepăsător lasă 10—15 zile stupul fără matcă sau puet, se ivesc ouăle de lucrătoare.

Dacă vom încerca să dăm o matcă rodnică unde sunt asemenea lucrătoare, să fim încredințați că matca va fi ucisă în câteva clipe. Nu e cu puțință chiar nici botci cu pui de matcă să dăm. Albinele au prins dragoste de inchipuita lor matcă și nu mai vor alta, câtă vreme le-o lăsăm. Cu toate astea nu putem s'o descoperim, fiindcă nu se deosebește de celelalte lucrătoare. Ca să scăpăm stupul bezmetic de lucrătoarele ouătoare, trebuie să-i împărțim toți fagurii cu puet și cu albinele de pe ei la alți stupi, câte doi de fiecare. Din aceștia luăm câte unul sau 2 faguri cu puet și albine și-i aducem în stupul bezmetic. Albinele care au fost împrăștiate astfel din stupul cu lucrătoare ouătoare ca și din ceilalți se vor reîntoarce la locul lor. Albinele ouătoare însă nu-și vor mai nimeri stupul. Ne mai putem scăpa de ele, strămutând toți fagurii și albinele într'un stup gol așezat la câțiva metri de cel bezmetic. Cele mai multe albine se vor reîntoarce; ouătoarele însă vor nimeri în stupi streini unde vor fi ucise. Indată ce scapă de albinele ouătoare, roiul primește matcă rodnică sau își fac una nouă din ouă și puet de lucrătoare împrumutat din alt stup.

N. Nicolaescu și G. Stoinescu.

IOANA DARC

In orașul Orleans din Franța s'a serbat la 29 Aprilie, cu mare pompă, amintirea unei tinere copile care, în veacul XV, a scăpat țara sa de peire. Numele ei se rostește de orice Francez cu respect și venerațiune.

Nu voim să discutăm cu deamănuntul aci împrejurările în cari a trăit și s'a luptat ea, voim să spunem numai că poporul francez sărbătorește pe Ioana Darc așa cum aducerea aminte a bătrânilor a închipuit-o și cum au trecut-o din veac în veac.

El știe că în vremea unui războiu crunt și îndelungat pe care Francezii îl purtară cu Englezii, Franța ajunge la două degete de peire, că o parte din pământul țării e ocupat de străini și că coroana Franței stă să cază în mâinile Englezilor. Știe că, în acele momente de descurajare generală, fiica unui plugar *Ioana Darc*, povățuită de glasul Dumnezeesc, se duce în mijlocul oștirilor și îmbrăcând haine voinecești, însuflețește pe compatrioții săi și intrând (la 29 Aprilie) în orașul Orléans care eră încunjurat de inimici, reușește să-l scape. Mai mult, ea merge cu oștile și sdrobește în multe locuri pe Englezi, iar moștenitorul tronului, care nu fusese încă încoronat, poate în mijlocul poporului învingător să se ungă rege în vestita catedrală din Reims.

Această copilă eroică este însă răsplătită cu moarte de către Englezi, uniți cu unii Francezi slabi sau vânduți străinilor. Invinovățită că e vrăjitoare, fu rânduită la moarte și arsă pe un rug.

Așa povestește tradiția și de aceea poporul francez serbează amintirea Ioanei ca a unei mântuitoare.

Viața și faptele ei au aflat totdeauna și peste tot admiratori. Pictorii, poeții francezi și străini și diferiți scriitori au înălțat prin operele lor monumente veșnice acestei fecioare.

În literatura noastră, un mare scriitor Al. Odobescu și-a început cariera publicând în 1852 — în *Calendarul popular*, scos de Costache Rosetti și Winterhalder — câteva pagine despre Ioana Darc.

Reproducem aci două pasagii din scrierea lui Odobescu.

Intâiu, modul cum se naște în ea ideea de a merge la oaste.

Din fire eră blândă simplă și bună; căută bolnavii din sat și mângâia pe săraci; ea mergea bucuros la biserică, se spovedea foarte des; iar când țărani îi ziceau că prea e cuvioasă, ea se roșiă și nu răspundeă nimic. Toți o iubiau, toți ziceau că este

Ioana Darc.

cea mai bună fată din sat. Dar pe lângă toate darurile, ea mai avea și pe acela de a fi frumoasă și plină de putere.

Aproape de casa ei părintească se află un codru mare ce se numea «Dumbrava cu stejarii»; se zicea că Ursitele aveau obiceiul de a colinda pîntr'acea pădure și că ele se opreau mai ales sub un carpin vechiu, ce eră lângă o fântână, unde veneau să cânte copiii cei mici și atârnav cununi de crăcile lui. Ioana auzi toate aceste basme, pline de poezie; însă țara ei eră plină de o altfel de poezie mai sălbatică, mai crudă, mai viforoasă și mai adevărată, adică răsboiul. Ioana află rana cea grozavă a țării sale; ea văzû viind fugarii sârmani și-i ajută, biata fată, pe cât putu. Părinții ei în sfârșit fură siliți să fugă, și la urmă, după ce se risipiră tâlharii, ei se întoarseră îndărăt, găsiră satul prădat, casa jefuită, biserica arsă, și astfel află Ioana ce vrea să zică răsboiul. Ea înțelese cât de puțin creștinesc este acel lucru, se spăimântă de acea domnie a diavolului și vru să afle dacă Dumnezeu va ierta ca acest fel să fie în totdeuna, dacă el nu se va îndură a pune sfârșit acestor tâlhării, dacă nu va trimete un mântuitor precum trimisese de atâtea ori norodului lui Israel, când pe un Gedeon, când pe o Iudită? Ea știă că adesea o femeie scăpase poporul lui Dumnezeu și că femeia eră menită a strivi cu piciorul ei pe șearpe, precum văzuse în biserică, pe sfânta Mărgărita cu sfântul Mihail, călcând sub picioare un balaur.

O zi de vară, zi de post, pe la amiazi, Ioana fiind în grădina tatălui său, aproape de biserică, văzû o lumină mare și auzi un glas zicându-i: «Ioană să fii bună și cu minte, și să mergi des la biserică!» — Sârmana copilă fu foarte spăimântată. Altădată auzi iarăși un glas și văzû o lumină, în care i se arată un bătrân înțelept și mândru, cu aripi în spate, zicându-i: «Ioano, mergi de scapă pe regele Franciei și-i dă țara înapoi!». Ea răs-punse tremurând: «Doamne, eu sunt o biată fată, și nu voi ști să mă lupt, nici să mân oastea la răsboiu!» Glasul îi răspunse: «Te vei duce către domnul Baudricourt, căpitanul din Vaucouleurs, care te va trimite către rege. Sfânta Ecaterina și sfânta Mărgărita îți vor da ajutor!» — Ioana rămase plină de mirare și începû a plânge, neștiind care îi va fi soarta în viitor.

Acel înțelept fusese chiar sfântul Mihail, groaznicul arhangel al judecăților și al bătăliilor. El mai veni, și, spre a-i da inimă, îi povestî jalea cea mare de care eră cuprinsă țeara Franciei. În urma lui veniră umbrele albe ale sfințelor, înconjurate cu făclii, împodobite cu cununi, plângând cu un glas dulce și pă-trunzător. Ioana plângea și dânsa, iar când sfințele și îngerii o părăseau, ea zicea suspinând: «Cum aș fi vrut să mă fi luat îngerii cu dânsii!»

Până atunci ea nu auzise decât scumpul glas al maicii sale; acum ea auziă glasurile puternice ale îngerilor, care-i cereau să părăsească casa părintească și pe muma ei, să lase grădinița ce sta la poalele bisericii, de unde păsările veneau să mănânce din mâna ei — atât de mare eră blândețea acestei sfinte fete, încât paserile cerului veneau către dânsa! — și... să meargă să vorbească oamenilor și să comande ostașilor.

În fine, sfârșitul acestei fecioare:

Dar minutul hotărîtor sosi. Ioana, legată pe o căruță desvelită fu adusă în mijlocul poporului pe piața mare din Rouen. Acolo, mai mulți preoți, vânduți Englezilor, declamară cuvinte prin cari înfiorau pe sârmana fată, vestindu-i moartea sa chiar în acel loc, și dovedind poporului că ea este nelegiută și eretică.

Locul de moarte eră pregătit: o mulțime de soldați englezi înconjurau piața, bătându-și joc de biata fecioară. Popii, voind să-i prelungească suferințele, începură a-i face deosebite întrebări despre legea și faptele sale; dar ostașii nerăbdători o smulseră de dinaintea lor și o legară pe rugul unde eră să fie arsă. Văzându-și atunci moartea de aproape, ea ceru o cruce; un cavaler englez făcu cu două surcele o cruciuliță, și i-o dete, răsând. Ea o sîrută cuvios și o puse pe sân. Preoții o afurisiră în numele bisericii. Gădele puse foc lemnelor dela rug. Ioana îl văzu de sus și nu putu să oprească un strigăt, plin de fiori. La urmă călugărul ce eră lângă dânsa se coborî jos, și flacăra începă a se încinge...

În minutul când o atinse, nenorocita fată tresări și ceru aiazmă; dar îndată capul îi căzu pe sân, și mai strigă odată: «Iisuse!..» Vâlvoarea de flăcări o înconjură din toate părțile.

Două mii de oameni plîngeau la această tristă priveliște; unii Englezi numai se sileau a rânji; dar după ce văzură trupul Ioanei schimbat în scrum și cenușe, ei fură pătrunși de o mustraie de cuget adâncă și alergară în toate părțile cu un fel de spaimă groaznică, strigând în gura mare: «Am omorât o sfântă!»

Aceste cuvinte, oșite din gura unui vrăjmaș, erau foarte ade-vărate; ele vor rămânea, și viitorimea le va crede; într'adevăr sfântă a fost Ioana Dare, Fecioara din Orleans, în privința religiei și a iubirii către țeara sa.

A.

Lucrările agricole în luna Maiu.

n această lună se poate semăna încă cânepa, mohorul și porumbul destinat a se da ca hrană vitelor verde; chiar și meiul se poate semăna, dacă în pământ se găsește încă destulă umezeală, ca încolțirea semințelor să se facă cât se poate mai de grabă și dacă timpul va fi ceva mai umed. Altcum cultura meiului are să fie în primejdie.

De aceea și agricultorii practici spun, și cu multă dreptate, că meiul trebuie semănat în mîzga zăpezei, ceea ce probează că el are trebuință de multă apă în pământ.

Despre semănatul porumbului ca hrană pentru om în această lună, nici nu poate fi vorba, ci trebuie să se isprăvească până la 23 Aprilie st. v., cel mai târziu.

Semănatul mohorului sau al parîngului, dacă se poate, trebuie făcut chiar în luna Aprilie, sau cel mult pe la începutul lunei lui Maiu. Acest nutreț se dă verde vitelor de

muncă, în lipsa altui nutreț. Când mohorul este amestecat cu meu, dă totdeauna un nutreț mai bun și mai mult pentru toate vitele de muncă. Cătățimea de sămânță ce se seamănă la hectar este de 40 kgr.

Tot pentru hrana vitelor se seamănă și măturile sau sorgul. Ca nutrețul de sorg să fie mai bun, se amestecă sămânța de sorg cu sămânța de meu sau cu sămânța de mohor, și după aceea se face semănătura. În cazul acesta fânul de sorg este de o calitate mai bună și îl mănâncă cu multă poftă toate vitele.

Urzica.

În alte țări se cultivă și urzica ca nutreț pentru vite. Fânul de urzică dă vitelor o hrană mai gustoasă, la vacile de lapte le sporește laptele și-l face și mai bun. Asemenea și la caprele hrânite cu fân de urzică, laptele dă smântână mai multă și cu un gust mai dulce.

Fânul de urzică se amestecă cu 4 părți fân natural sau cu 4 părți paie tocate și astfel se dă vitelor. Acest mod se practică mai cu seamă în Elveția, unde urzica se cultivă mai mult ca plantă de nutreț.

Săpatul porumbului.

Când porumbul a crescut de 5 cm. e bine să se grăpeze, fiindcă această lucrare îi face mai bine decât chiar săpatul. Dacă nu se grăpează, atunci se sapă când a crescut de 12—16 cm. Când porumbul este semănat în rânduri, săpatul se poate face cu prășitoarea mecanică.

Tot ca porumbul se sapă sfecla, cartofii, fasolea, mazărea, castraveții, pepenii și dovleceii. Săpatul se face, și trebuie să se facă și pe timp secetos, fiindcă în acest caz, apa care vine din strătele de jos ale pământului, în loc să se evaporeze rămân la rădăcinile plantelor care pot să crească.

Hrișca sau grâul negru.

Se seamănă mai mult în Moldova, în pământurile mai ușoare și bine lucrate. La hectar se pun 70—80 litri. Apoi se grăpează ușor, ca semințele să nu se îngroape prea adânc, căci în acest caz încolțirea și răsărirea lor se face cu multă greutate.

Porumbul ca plantă de nutreț.

Ca plantă de nutreț porumbul se poate semăna din luna Maiu și până la sfârșitul lunii Iulie. În acest caz porumbul se seamănă singur, sau amestecat cu sămânță de sorg, mohor și meu. Semănatul se face prin împrăștiere sau în rânduri depărtate de 15—20 cm. Cătățimea de sămânță la hectar este de 50 litri în rânduri și 180 litri prin împrăștiere, după aceea se grăpează.

Când porumbul s'a semănat prin împrăștiere și a răsărit prea des, se rărește când a crescut de 10 cm. După agronomul francez Dombasle, și după atâtea experiențe făcute

la școala noastră de agricultură dela Herăstrău încă dela 1876 și până astăzi, porumbul dat ca hrană vitelor în stare verde, este unul dintre cele mai bune nutrețuri ce se poate da vacilor de lapte, boilor de muncă, cași acelor puși la îngrășat. Porumbul se cosește de regulă când i-a dat spicul. La hectar poate să producă 75 — 90 de mii de kgr. nutreț verde, care se poate compară, aproape cu 20.000 kgr. fân uscat.

Seceratul rapiței de toamnă.

Pe la 20—25 Mai începe seceratul rapiței. Când rapița este coaptă, se cunoaște după trunchiu și foi care sunt galbene, iar semințele în teci sunt negre. Seceratul se face cu secera sau cu coasa împiedecată. Dacă rapița a trecut în copt, seceratul se face cât se poate de dimineată, sau chiar în timpul nopții și nici odată ziua. Numai astfel se poate împiedică risipa semințelor. După secerat se treeră cu mașina, căci lucrarea este mai economică; apoi semințele se dau la ciur de 2—3 ori, se pun la magazie până ce se vând. E bine ca rapița să se vândă chiar de pe arie, căci păstrată în magazie își pierde din volum, din cauza apei ce se evaporază din sămânță. La hectar se poate produce 20—24 hectolitri sămânță.

Cositul lucernei, a trifoiului și a sparcetei.

Când această plantă a înflorit, se cosește cu coasa sau cu mașina de cosit. La uscarea fânului ca și la strâns din poaloage și făcutul copitei, trebuie să avem în vedere, ca foile de pe trunchiulețele plantelor să nu cadă, căci foile ridică hrana fânului. Când căpițele se fac acasă, trebuie făcute mai departe de grajd, ca și de alte clădiri, ca la caz de foc să nu ardă și aceste clădiri; iar depărtarea între căpițe să fie de 10—20 metri, tot din cauza focului. Căpițele se fac în formă de *con* sau în formă de *șire*. După ce s'a ridicat fânul de pe livele, locul se grăpează în lungime și de-acurmezișul, ca lucerna și trifoiul să crească mai repede.

Lucerna produce fân uscat la hectar dela 5—15 mii de kgr.; iar sămânță dela 5—7 hectolitri. Sămânța se caută să fie din a doua cositură. Trifoiul și sparceta pot da fân uscat 4—7 mii de kgr. la hectar.

Facerea ogoarelor.

După seceratul rapiței, se ară locul pentru semănatul grâului de toamnă, această lucrare se face și la alte locuri destinate la semănatul grâului. Acestă arătură trebuie făcută cât se poate de adânc.

In grădina de pomi.

Pomii trebuie căutați ca să nu aibă omizi, și dacă sunt, trebuie stărpite, după cum am văzut în alte articole. Se mai poate întrebuiță și doctoria următoare: «La un hectolitr de apă se pune 2 litri nicotină, un kgr. sodă în

cristali și un litru de alcool denaturat», și cu acest amestec se stropesc foile pomilor cu omizi.

Dacă această lună este ploiasă, pe pomii roditori se găsesc o mulțime de pureci verzi. Din cauza acestora, vedem șiruri de furnici urcându-se pe pomii roditori. Pentru stărpirea puricilor ca și a furnicilor, se întrebuițează doctoria următoare: în 3 litri de apă se topesc 3 grame săpun negru, se pune 5 litri petrolu de lampă, se stropește tulpina și foile pomilor, se toarnă doctorie și în furnicarul lor, dacă se găsește în apropiere de pomi.

În grădina de altoi se începe altoitul pomilor cu mugure sau cu ochi care crește.

În grădina de legumi, se răsădește varza, gulia, conopida, pătlăgelele și ardeiul. Răsădirea este mai bine a se face spre seară. Celelalte legumi și zarzavaturi din grădină, se plivesc de burueni, se răresc și se udă regulat, ca să poată să crească mai bine.

In podgorii.

Via se prășește. Această lucrare trebuie făcută până la 21 Maiu st. v., fiindcă dela această dată vița începe să înflorească. Când lăstarii au crescut de 5 — 10 cm. se stropesc cu saramură, făcută din 2 kgr. piatră vânăată, 1 kgr. var gras în bucăți și apă 100 litri; piatra vânăată se topește în 10 litri apă și varul tot în 10 litri apă și după aceea se amestecă totul în cei 80 litri apă cea mai rămas.

Intreținerea vitelor de muncă.

Vitelor de muncă li se poate da ca hrană nutreț verde de lucernă, trifoi, măzărliche, grâu, secară, orz și ovăz. Cereale se dau ca nutreț verde când au înflorit; iar lucerna și trifoiul, după ce s'au cosit se lasă în bătaia soarelui 24 ore și după aceea se dau boilor de muncă.

Ingrășarea vitelor la pășune.

Vitele bovine cari nu se mai pot întrebuința la munca câmpului și la producerea laptelui, se adună în cirezi și se dau la pășune, unde se îngrașe până toamna. Dacă căldurile în această lună sunt mari, se tund oile.

Albinele.

Stupii slabi în lipsă de hrană se mută în locul celor puternici, această lucrare se face pe un timp frumos, dimineața pe la orele zece, când cele mai multe albine au plecat afară la câmp.

Roitul stupilor se face dela ora 10—4 după amiază. Când albinele se grămădesc afară pe cușnițe și la ordiniș, este semn că stupii vor roî. Unii agricultori fac și roitul artificial.

Creșterea gândacilor de mătase.

Ouăle gândacilor de mătase se pun la clocit când foaia dudului are mărimea unei piese de 2 lei. Gândacii trec prin

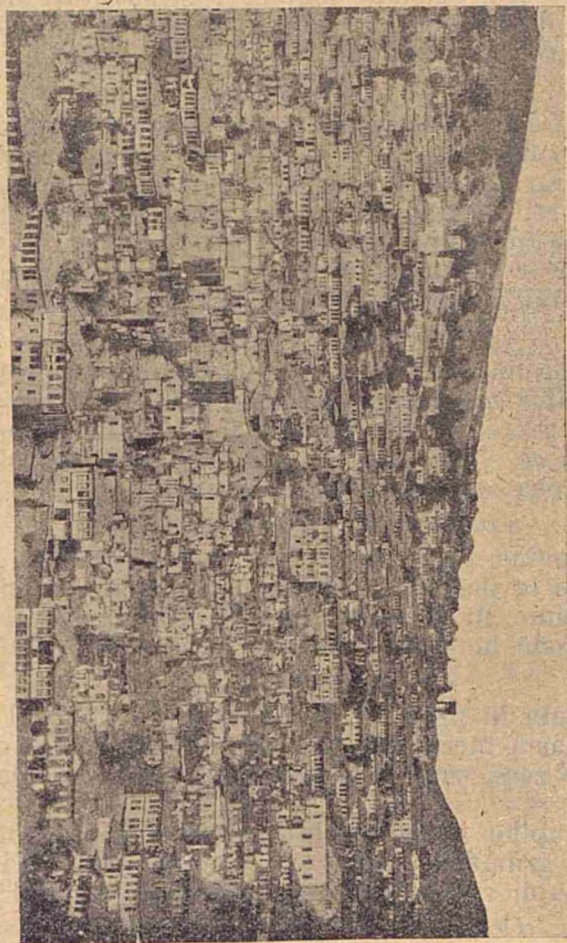
5 vârste, în acest timp trebuie bine îngrijiti ca hrană și răriți, căci altfel gândacii se bolnăvesc. Aerul în odaie trebuie să fie curat și potrivit cu umezeala.

V. S. Moga.

Orașul Crușova din Turcia.

Orașul Crușova este unul din centrele importante ale Românilor din Turcia. El se află așezat în vilaetul Monastir și are o populație de vre-o 11.000 de locuitori.

Români sunt mulți, dar numai puțini se arată pe față însuflețiti de sentimente naționale: cam 1.500.

Orașul Crușova.

Orașul are o poziție minunată: e așezat în formă de amfiteatru.

Iată câteva notițe după lucrarea lui I. Nenițescu «Dela Români din Turcia Europeană» :

Ori de unde s'ar uită călătorul, vede aproape întreg orașul. Zidiri frumoase cu mai multe caturi, biserici mărețe, toate presărate printre plopi și alți arbori de tot soiul.

Stradele sunt pline de suișuri și coborășuri repezi. Transporturile se fac prin samare așezate pe cai, măgari sau catări, căci căruțele nu pot merge.

După indicațiunile d-lui M. V. Cordescu în cartea sa «Istoricul școalelor române din Turcia», sunt 2 școale :

1) Școala centrală înființată în 1876, cea mai veche, care la început a funcționat într'un local foarte modest, dar mai târziu a fost așezat într'un local mai bun, unde au așezat și paraclisul românesc. Acum Românii clădesc o biserică.

Această școală are azi patru clase primare, dar mulți ani în trecut, a avut și două clase comerciale.

2) Școala «Cireș» (după numele mahalalei) a fost înființată în 1889. Are 3 clase: două primare și una preparatoare.

R.

Cronica Săptămânii.

Din țară.

= Slujbele religioase ale Sfințelor Paști s'au urmat și anul acesta după regulile obișnuite. La Mitropolie în București, au fost de față Vineri și în noaptea Invierii A. S. Regală Principele Moștenitor, urmat de toată Curtea Regală și Princiară. Asemenea, miniștrii și înalții funcționari ai statului.

= La 24 Aprilie, S-ta Elisabeta, s'a serbat în toată țara onomastica iubitei noastre Suverane, prin Te-Deumuri.

Consiliul de miniștri și reprezentanții corpurilor constituite au prezentat M. S. călduroase felicitări.

Iată adresa de felicitare a consiliului de miniștri:

Doamnă,

Ast-fel e clădită viața pământească, că pășesc prin ea nedespărțite veselia și necazurile, amândouă menite a întări sufletele și a le împinge spre muncă tot mai înălțătoare, tot mai roditoare.

Serbăm de astă dată ziua onomastică a Majestății Voastre în timpuri de grele suferinți și de mari îngrijiri. Le îndurăm însă cu liniște, căci avem un punct de reazem puternic când îndreptăm ochii spre Palatul Regal. Atunci inimile noastre se încălzesc și uităm de griji și de nevoi, căci știm că acolo veghiază ochiul pătrunzător și neadormit al Regelui și privirea lină și mângâietoare a Reginei.

Atunci iese mai tare la iveală legătura cea temeinică și tare dintre Dinastie și Patrie și se vădește la lumina zilei înțelepciunea celor bătrâni, cari au muncit la întemeierea acelei legături.

În asemenea momente privirea dulce a Reginei se revarsă ca un balsam care vindecă toată durerea și șterge toată suferința. În asemenea momente un singur glas răsună în țară:

Să trăiască Regina noastră! Să trăiască Regele nostru! Să trăiască ani mulți, ca suferințele să înceteze și veselia să învioreze din nou munca poporului român.

= În ziua de 26 Aprilie Corpurile Legiuitoare s'au adunat în sesiune extraordinară. S'a citit decretul pentru disolvarea lor.

Alegerile pentru noile Camere se vor face între 20 și 31 Maiu.

— Mai mulți membri ai societăților de gimnastică «Viitorul» și «Inainte» au făcut o excursiune la Constantinopol împreună cu câțiva elevi dela liceul Lazăr din Capitală.

— A sosit în țară noul ministru al Statelor Unite. El a fost primit în audiență de către M. S. Regele după regulile obișnuite.

— Examenele pentru obținerea titlului definitiv de către institutori și învățători au început la 1 Maiu. Sunt trei comisii: una în Craiova, alta în București și a treia în Iași.

— La alergările de cai ce s'au făcut în București Duminică la 29 Aprilie, doi jockeyi au fost asvârliti de pe cai și răniți grav. Societatea de salvare — înființată de curând — a avut cea d'întăiu ocazie ca să arate foloasele ei, dând grabnic ajutor răniților și transportându-i cu trăsurile ei la spital.

— Societatea pentru protecțiunea animalelor, a ținut Duminică dimineață la Ateneu, a treia adunare generală, sub președinția A. S. R. Prințesa Maria, presidentă de onoare a societății.

D-ra Periețeanu-Buzân a citit darea de seamă asupra mersului societății pe anul expirat. Societatea are un număr de 1090 membri, cu un spor de 110 față de numărul membrilor de anul trecut. In cursul anului expirat s'au intentat 834 procese de contravenție diferitelor persoane cari maltratau animalele.

La sfârșit, A. S. R. a împărțit diferite premii elevilor cari s'au distins la concursurile organizate de societate.

Din țări străine.

— Bulgarii din Macedonia au fost opriti de a serbă 1.000 de ani dela moartea țarului Boris.

— Vulcanul Etna din Sicilia a făcut erupțiune. Până acum sunt puține pagube.

— Se spune că patriarhatul din Constantinopol ar fi acum mai bine dispus față de Românii din Turcia.

— In Brașov s'a ținut în săptămâna mare obișnuita serbare a «Junilor» pe care am admirat-o cu toții la Expoziție în București in anul trecut.

— Duma — adunarea legiuitoare din Rusia — își urmează ședințele. Discuțiile sunt foarte aprinse

— Tânăra regină a Spaniei a născut un băiat. Mare bucurie în poporul spaniol.

— La Londra s'a deschis expozițiunea statelor balcanice.

— In Maramureș revărsări de ape.

— Asemenea revărsarea Dunării la Budapesta. Două strade au fost acoperite cu apă și o parte a orașului este amenințată.

— Au sporit bandele grecești în Macedonia. Au ars orașul Gramaticova.

— In Ungaria a fost zilele trecute frig așa de mare în cât un sătean a murit pe drum.

Starea semănăturilor.

După rapoartele oficiale, se vede că semănăturile de toamnă sunt în stare bună în județul Argeș, Bacău, Botoșani, Constanța, Iași, Neamțu, Prahova, Suceava, Teleorman, Tulcea, Vaslui. Pierderi parțiale se semnaleză în Buzău, Covurlui, Dolj, Putna, Romanai, Vlașca.

Stare mai rea pare a fi în Dâmbovița, Fălciu, Gorj, R.-Sărat, Tutova, Vâlcea. In Roman grâul și secara sunt bune, dar celelalte stau rău.

Viile se arată slabe mai peste tot.

PAGINA GLUMEAȚĂ

VORBE DE CLACĂ.

— «Ți-ai găsit să se ducă și el odată întins la o treabă! Pân' n'o miroși prin paharele crășmarilor, unde se ține sătul? — soi rău și pace. Zici c'a fost bărbatu-miu pe-aici, jupâne?»

— A fost.

— Și ce-a băut, mă rog?

— Ia a luat și el o ciașcă de rachiu și pe urmă și-a căutat de drum; dă, ca omul, nu-ți mai face și dumneata atâta inimă rea . . .

— Bată-l crucea că bețivu-i! Nu știu la ce capăt am s'o scot cu dânsul, — m'am lehemetit de-așa trăit. Ia dă-mi o sângeapă jupâne, — da vezi să fie mai tărișor. — Ptiu Doamne, că bețiv bărbat- mi-ai mai dat» . . .

(I. Adam, *Pilde și glume*. 1900).

L A B I R T.

— Băete, friptura asta e stricată! . . .

— Mă mir, domnule; de o săptămână de când dau la mușterii din ea și până acum nimeni nu s'a plâns.

COPILUL NEMULȚUMIT.

— De ce plângi, băețășule? întrebă un bătrân pe un băiat care plângea cu hohote și părea să caute ceva pe jos.

— Am pierdut un ban și o să mă bată mama acasă.

Bătrânul îi dete un ban, dar copilul urmă să plângă.

— Ce mai este?

-- Vezi că, dacă l-ași fi avut pe celălalt, ași fi avut acuma, doi.

TOT BIETELE SOACRE!

Intre flăcăi.

— Ascultați, băeți, dacă odată și-odată ne vom hotărî să ne însurăm, ar fi bine, cred, să luăm de neveste trei surori.

— De ce?

— Pentru că așa o să avem o singură soacră.

Informațiuni.

— La 28 Aprilie 1907 s'au întrunit în localul școlii No. 1 de băeți din Caracal acționarii societății corpului didactic «Asociațiunea corpului didactic din Romanați».

Din darea de seamă ce ni s'a trimis, notăm ca afacerile librăriei fondate de aceasta Asociație merge foarte bine, făcând afaceri de 38.686 lei.

PRIMA SOCIETATE DE CREDIT FUNCJAR ROMÂN DIN BUCUREȘTI

L I S T A

De scrisurile funciare 4% și 5% eșite la sorți la tragerea 16-a și a 51-a făcută în ziua de 16/29 Aprilie 1907. Aceste scrisuri sunt eșite la sorți cu cuponul de 1 Ianuarie 1908 și se vor plăti al pari (sută în sută) la Cassa Societății, cu începere dela 1 Iulie 1907.

4%			5%																		
à 5000 lei	à 1000 lei	100 lei	à 5000 lei						à 1000 lei						à 100 lei						
309	306	24	961	4751	7487	16918	669	4568	8005	24183	42077	52307	57097	80833	401	3791	29416				
319	316	34	971	4759	7497	16928	679	4578	8015	24193	42087	52317	60702	80843	406	4305	29426				
329	326	44	981	4761	7709	16938	1421	4588	8025	25501	42097	52327	60712	80863	111	4315	29436				
339	346	54	1405	4769	7729	16948	1431	4598	8035	25511	45303	52347	60722	87808	421	4325	29446				
349	356	59	1415	4771	7739	16958	1441	5105	8045	25521	45313	52357	60732	87818	426	4335	29456				
359	366	64	1425	4779	7749	16968	1451	5115	8055	25531	45323	52367	60742	87828	431	4365	29466				
369	376	69	1435	4781	7759	16978	1471	5525	8065	25541	45343	52377	60752	87838	436	4385	29476				
379	386	84	1455	4791	7769	16988	1491	5135	8075	25551	45353	52397	60762	87858	441	4495	29486				
389	396	89	1465	4799	7779	16998	1701	5155	8706	25561	45363	52706	60772	87868	451	5401	29496				
399	405	94	1475	4805	7789	26800	1711	5165	8836	25581	45373	52716	60782	87878	456	5411					
807	406	516	1485	4815	7799	27709	1721	5175	8746	25591	45383	52736	64301	87888	461	5421					
817	416	536	1495	4825	7800	27719	1741	5195	8756	26403	45393	52746	64311	87898	471	5431					
837	416	546	1601	4845	7820	27729	1751	5303	8766	26413	45403	52756	64321	88005	476	5441					
1509	425	556	1611	4855	7830	27739	1771	5313	8776	26423	55413	52766	64331	88015	481	5451					
1519	426	704	1621	4865	7840	27749	1781	5323	9606	26433	45423	52776	64341	88035	486	5471					
1529	435	714	1641	4875	7850	27759	2307	5333	9609	26443	55433	52786	64351	88045	496	5481					
1539	436	724	1651	4885	7860	27769	2317	5343	9629	26453	45443	52796	64361	88055	711	5491					
1549	446	734	1671	4895	7870	31405	2327	5353	9629	26463	45453	53209	64371	88065	731	6700					
1559	456		1681	4901	7880	31415	2337	5363	9636	26473	45463	53219	64381	88075	741	6770					
1569	466		1691	4911	7890	31425	2347	5373	9639	26483	45473	53229	64391	88085	751	6780					
1579	476		1702	4921	8802	31445	2357	5383	9646	26493	45483	53239	68706	88095	771	7402					
1589	486		1722	4951	8812	31465	2377	5393	9649	30207	45493	53249	68716	91511	781	7404					
1599	496		1732	4961	8822	31475	2387	5403	9659	30217	49008	53259	68726	91531	791	7412					
			1742	4971	8832	31485	3501	5413	9666	30227	49018	53269	68746	91541	1319	7414					
			1752	4991	8862	31495	3507	5433	9669	30237	49028	53279	68756	91551	1329	7422					
			1762	6800	8872	42600	3511	5443	9676	30247	49038	53289	68766	91561	1339	7424					
			1772	6810	8882	42610	3517	5453	9679	30257	49048	53299	68776	61571	1349	7432					
			1782	6820	8892	42620	3521	5463	9686	30267	49068	54500	68786	91581	1359	7434					
			1792	6830	9806	42680	3527	5473	9689	30277	49088	54540	68796	91591	1369	7444					
			2403	6850	9816	42690	3531	5483	9696	30287	49606	54550	69609	95105	1379	7452					
			2413	6860	9826		3537	5493	9699	30297	49616	54560	69619	95115	1389	7454					
			2423	6870	9836		3541	5503	11326	35500	49626	54570	69629	95125	1399	7462					
			2433	6880	9846		3547	5580	11336	35510	49636	54580	69639	95135	1505	7472					
			2443	6890	9856		3551	5590	11346	35520	49646	54590	69649	95145	1515	7474					
			2453	6908	9866		3557	5604	11356	35530	49656	55405	69659	95155	1525	7484					
			2463	6918	9876		3567	5614	11366	35540	49666	55415	69669	95165	1535	7492					
			2473	6928	9886		3571	5634	11376	35550	49676	55425	69679	95175	1545	7494					
			2483	6938	9896		3577	5643	11386	35560	49686	55435	69689	95185	1555	7709					
			2493	6948	12600		3581	5664	11396	35570	49696	55445	69699	95195	1575	7719					
			2604	6968	12610		3587	5674	13507	35580	50901	55455	74508	97208	1595	7729					
			2614	6978	12620		3591	5684	13517	85590	50921	55465	74518	97228	3103	7739					
			2624	6988	12630		3597	5694	13527	41701	50931	55475	74528	97258	3113	7759					
			2634	6998	12640		4301	6103	13537	41711	50941	55485	74538	97268	3143	7769					
			2644	7207	12660		4311	6413	13547	41721	50951	55495	74548	97278	3153	7789					
			2654	7217	12670		4331	6433	13557	41731	50961	55505	74558	97288	3163	8703					
			2684	7227	12680		4341	6443	13567	41741	50971	55515	74568	97298	3173	8723					
			4701	7237	14709		4351	6473	13577	41751	50981	55525	74578	107112	3183	9456					
			4709	7247	14719		4361	6483	13587	41771	50991	55535	74588	107122	3193	9466					
			4711	7257	14729		4371	6493	13597	41781	51401	55545	74598	107132	3701	9476					
			4719	7267	14739		4381	7017	24103	41791	51411	55555	79132	107142	3711	9486					
			4721	7277	14759		4508	7037	24113	42007	51421	55565	79142	107152	3721	9496					
			4729	7287	14769		4518	7047	24123	42027	51431	55585	79162	107162	3741	16730					
			4731	7297	14779		4528	7057	24133	42037	51441	55595	79172	107172	3751	16760					
			4739	7307	14789		4538	7067	24153	42047	51461	57007	79192	107182	3761	17454					
			4741	7417	14799		4548	7087	24163	42057	51481	57017	80815	107192	3771	17474					
			4749	7467	16908		4558	7097	24173	42067	51491	57027	80825		3781	29406					

„STEAUA“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întâiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: Președinte, *Ioan Kalinderu*, Președintele Academiei Române. — Vice-președinte, *Sava Șomănescu*, mare proprietar, fost senator. — Administrator și casier, *Spiru C. Haret*, Ministru, profesor universitar. — Secretar, *Const. Banu*, profesor secundar, fost inspector școlar. — Membrii: *Petre Gârboviceanu*, Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și director al Șc. Normale a Societății pentru învățătura poporului român; *I. Dimitrescu Procopie*, fost senator, fost Primar al Capitalei; *M. Vlădescu*, fost Ministru, profesor universitar; *Cristu S. Negoescu*, fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar; *Dim. Cecropid*, institutor. — Cenzori, *Const. Alimăneșteanu*, inginer de mine; *Preotul econom* *Const. Ionescu*, profesor secundar; *Const. Alexandrescu*, institutor.

Membri înscriși și cotizațiuni plătite (urmare).

Dr. N. Minovici, la Institutul Medico-Legal (București), 2 lei; *Dr. N. Stoenescu*, la Institutul Medico-Legal (București), 2 lei; *C. Florescu*, grefier, la Institutul Medico-Legal (București), 2 lei.

Numărul membrilor înscriși cu începerea anului 1907 este de 53, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 1.238 lei.

(Va urmă în numărul viitor).

Poșta Redacției.

= D-lui *Et. Delegalatz*. — Cu părere de rău, nu putem publică, nefiind potrivite pentru noi.

= D-lui *G. P.* — În momentul când am primit notița d-voastră, deja dădusem la tipar o dare de seamă despre cartea de care vorbiți. Cu regret.

CORESPONDENȚA

Mai mulți cititori ne-au întrebat despre numele persoanelor cari obținut premii la concursul societății pentru Protecțiunea Animalelor.

Am luat toate informațiile și în No. viitor le vom comunica.

LICITAȚIUNI

În ziua de 7 Maiu 1907, ora 10^{1/2}, dimineața, se va ține licitație publică cu oferte închise, în sala de licitații a Eforiei Spitalelor Civile din București, b-dul Elisabeta No. 3 pentru vânzarea spre exploatare a 4 parchete din pădurea Cacaletți, județul Vlașca, care pădure se vinde în comptul antreprenorului *G. Papadachi*, domiciliat în Giurgiu.

Vânzarea se face pe hectar, estimația este de lei 206 hectarul. Garanția provizorie 500 let.

Biblioteca Școlii com. Cocioe,
jud. Ilfov

L

prin gara Perieș.

IONALĂ

Societate Cooperativă pe Acțiuni
47, Calea Victoriei,—47 București

Iniințată cu scopul de a lefina articolele de librărie și papetărie

CĂRȚI PENTRU CURSUL ☆ ☆ ☆ ☆
☆ ☆ ☆ ☆ PRIMAR ȘI SECUNDAR

Cărți Literare Române și Franceze

Material Pentru Școale și Biurouri

Tot felul de Imprintate și Registre pentru Băncile Populare.

ARTICOLE PENTRU PICTURĂ ȘI DESEMN

MARE DEPOSIT DE HĂRTIE

Prețurile mai eține ca ori-unde.

3—52.

THE BANK OF ROUMANIA, LIMITED

Capital Lire sterline 300.000 deplin
vârsat. Sediul Londra. Sucursala Bu-
curești.

Comitetul central: la Londra
Lachlan Macintosh Rate, " "
G. I. Goschen " "
Viconteles Duncannon " "
E. W. H. Barry " "
Robert Hamilton Lang " "
Demetre de Frank " Viena
P. Naville " Paris
Ad. Vernes " "

Directori: } C. A. Stolz
                  } E. E. Goodwin.

Censori: Ioan Kalinderu, Demetru
Ioan Ghika și Arthur Green.

Seđiul social:

Londra 7 Creat Winchester street.
Sucursala: București, Piața sf. Gheor-
ghe.

„NAȚIONALĂ”

SOCIETATE GENERALĂ DE ASIGURARE, BUCUREȘTI
Capital în acțiuni întreg vârsat în
aur . . . . . Lei 2.000.000

Fonduri de rezervă
compuse din prime
și daune 3 955 688 75
Idem format din capi-
tal și alte rezerve 1.075.842 80

Total în aur Lei 7.052.531.36

Daune plătite . . . . . Lei 33.000.000
Vice-președinte A. Băicoianu.
Dir. general E. Grünwald.

„NAȚIONALĂ” asigură contra in-
cediului, a «grindinei», contra riscu-
lui pierderii valorilor. Asigurările
pentru viață sunt primite în toate
combinațiunile obișnuite ca: «cas de
moarte, supraviețuire, zestre și rentă».
Sediul social în palatul Societății din
str. Doamnei No 12, București. Re-
presentanță generală în București,
str. Smârdan No. 4. Agenții în toate
orașele din țară.

Inst. de Arte Grafice Carol Göbl S-sor Rasidescu, Str. Doamnei 16.—18.627.